

Etiquetem*

en català

A taula,
EN CATALÀ

Comencem per les begudes

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

ADEC

ÍNDEX

	Pàg.
Presentació de la campanya “A TAULA, EN CATALÀ”	2
Objectius de la campanya.....	4
Metodologia.....	5
Àmbits d’actuació en els ajuntaments, consells comarcals i Generalitat de Catalunya.....	6
Àmbits d’actuació en les universitats.....	8
Àmbits d’actuació en els partits polítics.....	9
Àmbits d’actuació en les entitats.....	10
Legislació sobre l’etiquetatge.....	11
Relació d’adhesions a la campanya.....	13

► Presentació de la campanya “A TAULA, EN CATALÀ”

L'etiquetatge en català no es troba en una situació que li correspon d'acord amb l'estatus legal i d'ús del català tant en nombre de consumidors com de vitalitat de la llengua. Per aquest motiu, L'ADEC (Associació en Defensa de l'Etiquetatge en Català) i la Plataforma per la Llengua estem duent a terme la campanya *A Taula, en català* des de l'any 2000, amb l'objectiu d'incrementar la oferta de productes d'ús quotidià etiquetats en català a través d'un augment considerable de la demanda d'aquests productes. La campanya se centra en el compromís de grans consumidors, com poden ésser les institucions públiques catalanes i entitats privades amb sensibilitat lingüística, d'establir la preferència per al consum de productes etiquetats en català. Inicialment, el camp de consum es va acotar en 3 tipus de productes (aigua, vi i cava), però actualment, tenint en compte l'augment de l'oferta d'alguns productes de gran consum etiquetats en català en els darrers dos anys, hem ampliat el compromís fins a cinc tipus de productes: **aigua, beguda refrescant, cervesa, vi i cava**. A més, aquest compromís sovint està reforçat per la normativa lingüística vigent en matèria d'etiquetatge pel que fa a les empreses que depenen de la Generalitat i les corporacions locals, així com també les seves empreses concessionàries, ja que a l'hora d'oferir aquests productes han d'estar etiquetats en català. També, en el cas de les empreses que produeixen vins i caves de DO, estan obligades a etiquetar en català.

Així doncs, per assolir els nostres objectius ens dirigim a quatre camps d'actuació principals:

1. Institucions públiques.
 - Ajuntaments.
 - Consells comarcals.
 - Generalitat de Catalunya.
 - Parlament de Catalunya.
 - Universitats.
2. Entitats privades amb sensibilitat cultural i lingüística.
3. Partits polítics.
4. Empreses productores.

En primer lloc, pretenem rebre les adhesions dels ajuntaments, consells comarcals, universitats, Generalitat i altres entitats locals mitjançant mocions de suport. Aquestes adhesions impliquen un compromís per part de les institucions públiques i entitats privades a consumir els productes esmentats etiquetats en català, tant en el consum intern diari com en els actes públics. Pel que fa als partits polítics, pretenem que ens facilitin la consecució dels nostres objectius fent extensiva la campanya a tots els seus representants públics perquè incideixin en les diferents institucions públiques. Finalment, un cop haguem

aconseguit suficients adhesions i suport institucional, volem presentar la campanya a les empreses productores. A les que etiqueten en català per tal que donin les màximes facilitats pel consum dels seus productes. A les que no ho fan, perquè es decideixin a fer-ho ja sigui per motius econòmics, ja sigui per complir la legislació vigent en matèria d'etiquetatge en aquells casos d'incompliment.

► Objectius de la campanya

L'objectiu que es proposa aquesta campanya és el de crear un marc favorable per incrementar la oferta de productes etiquetats en català, ja que actualment hi ha un clar dèficit d'aquests productes en el mercat. Tanmateix, les enquestes realitzades fins a l'actualitat demostren que els ciutadans catalans tenen preferència per triar abans un producte etiquetat en català que un d'igual (pel que fa a preu i qualitat) etiquetat en castellà. En canvi, aquesta preferència no és sempre materialitzable en una opció de compra, ja que l'oferta de productes etiquetats en català encara es troba per sota de la demanda¹ i en una majoria de casos no es troba en condicions de competir en igualtat amb productes etiquetats en altres llengües.

Considerem que només una forta demanda de productes etiquetats en català podrà canviar aquesta tendència. Així doncs, la solució no ha de venir sols des d'una demanda i una militància lingüístiques individuals, ja que sovint l'esforç no es correspon als resultats. Creiem que els criteris actuals de les empreses es trencaran amb una demanda a més gran escala, que vingui de grans consumidors. La que generen, per exemple, la xarxa d'hospitals públics, les universitats públiques, les empreses concessionàries que depenen d'ajuntaments, diputacions i de la Generalitat de Catalunya, etc. Un augment considerable en la demanda de productes etiquetats en català de ben segur canviaria la filosofia de l'etiquetatge de les grans empreses. Així doncs, intentarem que noves empreses facin per motius econòmics allò que no han fet per voluntat ni per llei, i que es decideixin de manera generalitzada i habitual a emprar el català en l'etiquetatge. Amb aquesta campanya pretenem que l'etiquetatge en català es converteixi en un element de competència positiva en el món empresarial.

Per altra part, el marc legal actual ofereix facilitats per a pal·liar el greuge que pateix el català en aquest àmbit. Així doncs, també des de la campanya *A Taula, en català* vetllarem perquè es compleixi la normativa actual en el cas d'aquelles institucions i empreses que malgrat estar obligades a oferir els seus productes etiquetats en català, no ho fan encara.

¹ Hi ha diversos estudis que demostren l'existència d'un decalatge entre la demanda de productes etiquetats en català i l'oferta d'aquests productes. Per exemple, els resultats de l'estudi *Llengua i activitat econòmica a Catalunya*, realitzat per Gavise l'any 1999 indiquen que un 81,6% dels consumidors enquestats creu que la presència comercial del català és molt o bastant escassa, i un 71,4% pensen que l'ús del català en les etiquetes hauria d'augmentar.

► Metodologia

El fet de centrar-nos en l'aigua, begudes refrescants, cervesa, vi i cava respon a la necessitat d'acotar un camp de consum òptim per a dur a terme la nostra proposta. Actualment hi ha en el mercat una gran oferta d'aquests tipus de productes etiquetats en català² i amb possibilitats de competir, a nivell econòmic, amb les empreses que etiqueten en d'altres llengües.

Pel que fa a les línies de treball a seguir, s'adeqüen al grau de compromís que ofereixen cadascun dels camps d'actuació: en alguns casos s'establirà un compromís públic de l'entitat per a consumir els productes esmentats etiquetats en català. En d'altres, caldrà fixar legalment o administrativa la preferència per aquests productes mitjançant l'aprovació d'una moció. Per últim, hi haurà casos en els que simplement s'haurà d'aconseguir l'acompliment de la legislació vigent sobre etiquetatge, tant pel que fa a la Llei 1/1998 de política lingüística com la Llei 3/1993, de 5 de març, de l'Estatut del Consumidor. Aquesta legislació, tot i no ésser gaire nombrosa, sí que garanteix l'ús del català en l'etiquetatge dels productes d'empreses públiques o concessionàries de la Generalitat i de les corporacions locals, així també en el cas de les empreses productores de vins i caves catalans que gaudeixen de denominació d'origen.

² Veure el *Dossier Complementari* de la campanya elaborat per l'ADEC i la Plataforma per la Llengua.

► Àmbits concrets d'actuació en la Generalitat de Catalunya.

Cada departament de la Generalitat és un gran consumidor d'aigua, begudes refrescants, cervesa, vi i cava. La Generalitat de Catalunya actualment no només hauria d'establir requisits de llengua en els contractes de compra de productes com a mesura de foment institucional, sinó que, a més, la normativa vigent, concretament en l'article 30.1 de la Llei 1/1998 de política lingüística, estableix que les empreses públiques o concessionàries de la Generalitat o de corporacions locals quan gestionen un servei públic basat en la oferta de productes, cal que obligatòriament estiguin etiquetats en català. És més, el Govern de la Generalitat va establir un acord el passat 30 de novembre del 2004 on establia el compromís d' "incorporar com a condició d'execució del contracte l'obligació d'utilitzar el català en aquells supòsits en què l'idioma formi part, directament o indirectament, del producte o del servei". Per tant, l'etiquetatge en català és, des de l'aprovació d'aquest acord, la condició per als contractes de la Generalitat amb empreses.

Els àmbits principals on es consumeix aigua, begudes refrescants, cervesa, vi i cava i que estan afectats per aquest Acord de Govern de 30 de novembre del 2004 són:

1. Consum intern dels departaments de la Generalitat.
2. Concessions de bar i restaurants, i màquines expenedores de begudes.
3. Actes oficials i protocol·laris.
4. Museus, escoles, i altres serveis públics que depenen econòmicament de la Generalitat.

1. En cas que es faci de manera centralitzada la compra de productes de **consum intern**, cada departament ha demanar al proveïdor productes etiquetats en català com a mesura de foment de l'ús del català.

2. Els **actes protocol·laris**, on és habitual el consum de begudes, depenen del gabinet de protocol corresponent i són organitzats directament per aquest o per una empresa de menjars preparats contractada. Així doncs, en el primer cas el gabinet hauria de servir les begudes etiquetades en català i, en el segon cas, hauria d'exigir a l'empresa que presta el servei que també servís els productes etiquetats en aquesta llengua.

3. **Museus, escoles, biblioteques, hospitals** i altres **serveis públics** que depenen econòmicament de la Generalitat de Catalunya també haurien d'establir requisits lingüístics en el consum de productes. Això implica que tant els productes que ofereixen als hospitals (en els àpats), com a les escoles (els menjadors), com a la xarxa d'albergs de la Generalitat de Catalunya, per a posar tres exemples, han d'ésser obligatòriament productes etiquetats en català.

4. Els **bars, restaurants i màquines expenedores** que depenen de la Generalitat són concessions. Per tant, el departament responsable de la Generalitat és qui estableix les condicions per a la concessió de la gestió. La nostra proposta per materialitzar aquesta mesura és incloure un punt específic en el plec de condicions per a la concessió. Aquest punt hauria d'esdevenir requisit d'obligatori compliment per a la concessió d'un servei de bar o restaurant, i el seguiment sobre el compliment hauria d'anar a càrrec del departament corresponent.

► Àmbits concrets d'actuació en els ajuntaments i consells comarcals.

Com a grans consumidors de productes, aquests organismes ens poden establir requisits de llengua en la compra de productes i d'aquesta manera incidir en les actituds lingüístiques dels productors. Els **àmbits** principals on es consumeix aigua, begudes refrescants, cervesa, vi i cava són:

1. Consum intern.
2. Concessions de bar i restaurants, i màquines expenedores de begudes.
3. Actes oficials i protocol·laris.
4. Museus, escoles, i altres serveis públics que depenen econòmicament de l'ajuntament.

1. En cas que es faci de manera centralitzada la compra de productes de **consum intern**, la corporació local pot demanar al proveïdor productes etiquetats en català com a mesura de foment de l'ús del català. És més, si el proveïdor és una empresa concessionària de l'ajuntament o del consell comarcal, aquesta ha d'oferir-los obligatòriament en català ja que l'article 30.1 de la Llei de política lingüística estableix que les empreses públiques o concessionàries de les corporacions locals han d'emprar el català en l'etiquetatge i embalatge dels productes que ofereixen.

2. Els **actes protocol·laris**, on és habitual el consum de begudes, depenen del gabinet de protocol corresponent i són organitzats directament per aquest o per una empresa de menjars preparats contractada. Així doncs, aquest àmbit es veuria afectat per l'article 37.1 de la Llei 1/1998 sobre les mesures de foment del català, amb la qual cosa en el primer cas el gabinet hauria de servir les begudes etiquetades en català i, en el segon cas, hauria d'exigir a l'empresa que presta el servei que també servís els productes etiquetats en aquesta llengua.

3. **Museus, escoles, biblioteques, hospitals** i altres **serveis públics** que depenen econòmicament dels ajuntaments o consells comarcals també haurien d'establir requisits lingüístics en el consum de productes. D'una part, quan aquests serveis ofereixen productes que gestionen les empreses públiques o concessionàries d'aquestes institucions, han d'exigir, d'acord amb l'article 30.1 de la Llei de política lingüística, el català en l'etiquetatge dels productes. Això implica que tant els productes que ofereixen als hospitals (en els àpats), com a les escoles (els menjadors), per a posar dos exemples, que depenen dels ajuntaments o consells comarcals han d'ésser obligatòriament productes etiquetats en català. Per altra part, pel que fa al consum de productes d'empreses que no són públiques o concessionàries, els museus, biblioteques i d'altres serveis públics de les

corporacions locals, d'acord amb la normativa sobre l'impuls institucional de la Llei de política lingüística, s'hauran d'establir requisits de llengua per tal de fomentar l'etiquetatge en català.

4. Els **bars, restaurants i màquines expenedores** que depenen de les corporacions locals són concessions. Per tant, l'ens local és qui estableix les condicions per a la concessió de la gestió. La nostra proposta per materialitzar aquesta mesura és incloure un punt específic en el plec de condicions per a la concessió. Aquest punt hauria d'esdevenir requisit d'obligatori compliment per a la concessió d'un servei de bar o restaurant, i el seguiment sobre el compliment hauria d'anar a càrrec de l'ens local corresponent.

► Àmbits concrets d'actuació en les universitats.

El volum de consum d'aigua, begudes refrescants, cervesa, vi i cava dins la universitat és molt elevat, i la llengua en què s'etiqueten els productes que s'hi comercialitzen és del tot independent de la voluntat del consumidor final (és a dir, l'alumne o professor que compra en un bar o màquina expenedora de la seva facultat). En canvi, el consumidor mitjà (la universitat en aquest cas) té el poder de decidir en aquest camp. Actualment, la presència de productes etiquetats en català en aquest àmbit és molt baixa, malgrat existir un marc legal que preveu l'establiment de requisits de tipus lingüístic en concessions de serveis (vegeu l'apartat de "Legislació"). Així doncs, la campanya a les universitats es pot desenvolupar principalment en **tres terrenys**:

1. Concessions de bar i restaurant, i màquines expenedores de begudes.
2. Actes protocol·laris.
3. Consum intern de cada departament.

1. La via de materialitzar la nostra proposta en la **concessió de bars i restaurants i en les màquines expenedores** que en depenen (les màquines expenedores, en la seva gran majoria, són responsabilitat dels bars de facultat, o en algun cas, de departaments de la casa) hauria de ser la simple inclusió d'un punt específic en el plec de condicions per a la concessió³. Aquest punt ha d'esdevenir requisit d'obligatori compliment per a la concessió d'un servei de bar o restaurant, i el seguiment sobre el compliment ha d'anar a càrrec de la pròpia Universitat.

2. En el cas de **protocol** el procediment és diferent. El gabinet de protocol de la Universitat no és, òbviament, un servei concedit. Per tant, l'ordre ha de ser política, i ha d'incloure tant que la compra centralitzada de provisions d'aigües per a conferències i actes públics sigui en català, com que en l'organització d'un pisolabis s'inclouin requisits lingüístics en favor del català pel que fa, com a mínim, a aigua, begudes refrescants, cervesa, vi i cava⁴.

3. Pel que fa al **consum intern dels departaments** és, segurament, la part més difícil de controlar, ja que no hi ha cap responsable concret de centralitzar les compres. Des de l'ADEC i la Plataforma per la Llengua creiem, però, que seria convenient, com a mínim, establir requisits per a les possibles màquines expenedores que els departaments contractin.

³ La cobertura legal d'aquesta proposta va ser aprovada per l'Assessoria Jurídica de la Universitat de Barcelona, que va incloure una clàusula que diu: " *El concessionari procurarà oferir productes etiquetats en català. En tot cas, pel que fa a les begudes d'aigua i en els sobrets de sucre (o l'etiquetatge en català ja té molta presència al mercat) el concessionari resta obligat a subministrar els productes etiquetats en català*"

⁴ Aquests són els productes que hem triat com a pilots per la seva gran implantació en el mercat català i la seva possibilitat de competir en preu i qualitat.

► Àmbits concrets d'actuació en els partits polítics.

Demaneu l'adhesió a la campanya *A taula, en català* de tots els partits polítics amb representació parlamentària o almenys aquells que estiguin d'acord amb el contingut d'aquesta campanya. La citada adhesió no s'ha de limitar a la signatura d'un document, sinó que el partit ha de fer el possible perquè es compleixi el compromís de consumir aigua, begudes refrescants, cervesa, vi i cava etiquetats en català en el consum intern així com també en els actes de partit, conferències, actes públics, mítings, etcètera.

A més, el partit també ha de procurar que tots els seus militants rebin la informació referent a la campanya i l'adhesió. Amb una major sensibilització dels seus militants a nivell municipal, es crearia un ambient favorable per a que durant aquesta legislatura es pogués aprovar una moció en favor de l'etiquetatge en català.

► Àmbits concrets d'actuació en les entitats.

Sovint les entitats catalanes són consumidoras de productes tant pel que als actes públics com també en la provisió interna per als seus membres. Per tant, les entitats poden establir la preferència per a la compra de productes en favor d'aquells que estan etiquetats en català, i així estimular als productors a emprar el català en aquest àmbit comercial.

Les entitats que s'adhereixin a la campanya prendran el compromís de consumir aigua, begudes refrescants, cervesa, vi i cava etiquetats en català. També, en aquells casos en què l'entitat signi un contracte amb una empresa per al consum de begudes com aigua, begudes refrescants, cervesa, vi o cava, seria convenient que en un punt específic del contracte establís requisits lingüístics per a garantir que, com a mínim, aquests productes fossin etiquetats en català.

► Legislació

Des de 1989, any en què el Parlament de Catalunya va aprovar la Resolució 45/III sobre l'etiquetatge i la publicitat en català dels productes de les empreses subvencionades per la Generalitat - en què s'instava a les "*empreses que reben ajuts, subvencions, crèdits o avals a càrrec dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya que promocionin la llengua catalana en l'embalatge i l'etiquetatge dels béns que comercialitzen*" -, existeix un marc legal que regula les matèries referents a l'etiquetatge a Catalunya. Aquest marc legal es va concretar i explicitar a la Llei 1/1998 de 7 de gener de política lingüística, concretament en els articles relatius a l'activitat socioeconòmica (Capítol V) i l'impuls institucional (Capítol VI). També la Llei 3/1993, de 5 de març, de l'Estatut del Consumidor regula els usos en matèria d'etiquetatge.

En primer lloc, la Llei 1/1998 de política lingüística insta a les entitats públiques a emprar el català en l'etiquetatge dels productes. Concretament, en l'article 30.1 de la Llei 1/1998 de 7 de gener de política lingüística s'exposa que "**Les empreses públiques de la Generalitat de Catalunya i de les corporacions locals, i també les seves empreses concessionàries quan gestionen o exploten el servei concedit, han d'emprar normalment el català en llurs actuacions i documentacions internes i en la retolació, en les instruccions d'ús, en l'etiquetatge i en l'embalatge dels productes o els serveis que produeixin o ofereixin**". En cas d'incompliment d'aquesta normativa, la Disposició Addicional Cinquena punt b estableix que s'ha d'aplicar el règim sancionador de la Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina de mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.

Respecte a l'impuls institucional, els articles 37.1 i 37.2 del Capítol VI exposen clarament que tant la Generalitat com les corporacions locals han de fomentar l'ús del català en l'etiquetatge dels productes. L'article 37.1 estableix que "**El Govern de la Generalitat ha d'afavorir, estimular i fomentar l'ús del català en les activitats laborals, professionals, mercantils, publicitàries, culturals, associatives, esportives, lúdiques i de qualsevol mena**". I a l'article 37.2 exposa que "**El Govern de la Generalitat i les corporacions locals, en l'àmbit de les competències respectives, han de fomentar la imatge pública i l'ús del català i poden establir bonificacions i exempcions fiscals per als actes relacionats amb la normalització i el foment de l'ús de la llengua catalana**". L'aplicació d'aquest article s'ha desenvolupat a través de l'Acord de Govern del 30 de novembre de 2004, en el que s'estableix que la Generalitat de Catalunya en els plecs de

clàusules per a la contractació administrativa es compromet a **“Incorporar com a condició d'execució del contracte l'obligació d'utilitzar el català en aquells supòsits en què l'idioma formi part, directament o indirectament, del producte o del servei”**. Per tant, l'etiquetatge en català és, des de l'aprovació d'aquest Acord, la condició per als contractes que estableixi la Generalitat amb les empreses.

Pel que fa a l'activitat de les empreses, segons la Llei 1/1998 l'únic àmbit on el català és obligatori s'especifica en l'article 34.3: **“Les dades obligatòries i les informacions voluntàries addicionals que figuren en l'etiquetatge de productes catalans que gaudeixen de denominació d'origen, de denominació comarcal o de denominació de qualitat i dels productes artesanals que es distribueixen en l'àmbit territorial de Catalunya han d'ésser necessàriament, com a mínim en català”**. L'obligatorietat de l'acompliment de la llei és de 2 anys (7 de gener del 2000), i 5 anys per als empresaris autònoms (7 de gener del 2003). Per altra banda a la Disposició Transitòria segona punt dos assenyala, sobre l'adaptació empresarial, que hi ha un termini de 5 anys (gener del 2003) perquè aquests productes continuïn al mercat, o fins i tot més, depenent de la data de caducitat. Per tant, actualment aquelles empreses productores de vins i caves de D.O. que venen els seus productes a Catalunya han d'emprar, com a mínim, el català en l'etiquetatge d'aquests productes.

Per últim, la Llei 3/1993, de 5 de març, de l'Estatut del Consumidor estableix l'obligatorietat d'etiquetar en català de manera explícita ja que els consumidors tenen dret a rebre les informacions pertinents per al consum i l'ús dels béns, productes i serveis en català. Concretament, l'article 26 del Capítol IV sobre *Drets lingüístics dels consumidors* exposa que **“Els consumidors tenen dret a rebre en català les informacions pertinents per al consum i l'ús dels béns, els productes i els serveis, i especialment les dades obligatòries relacionades directament amb la salvaguarda de llur salut i seguretat”**. El termini d'aplicació d'aquesta normativa per les administracions públiques s'estableix a la Disposició Transitòria Primera, on es diu que **“L'Administració de la Generalitat, les corporacions locals i les entitats autònomes, les empreses i les altres entitats i institucions que en depenen han de donar compliment al que estableix l'article 26 en el termini d'un any de l'entrada en vigor de la Llei. Aquest termini també s'aplica a les empreses que, sota qualsevol fórmula administrativa de gestió indirecta, presten serveis públics que són competència de la Generalitat o de l'Administració local”**.

► **Adhesions a la campanya *A taula, en català* des de l'any 2000 fins al 2004.**

Ajuntaments adherits.

- Agullana
- Aiguafreda
- Aiguamúrcia
- Alamús, Els
- Albesa
- Albí, L'
- Alcoletge
- Aldea, L'
- Aleixar L'
- Alforja
- Alins
- Altafulla
- Arboç, L'
- Arbúcies
- Arenys de Mar
- Arenys de Munt
- Argentona
- Armentera, L'
- Artés
- Badalona
- Bagà
- Balenyà
- Balsareny
- Bellcaire d'Urgell
- Bell-lloc d'Urgell
- Bellvei
- Bellver de Cerdanya
- Benavent de Segrià
- Benissanet
- Bescanó
- Biosca
- Boadella d'Empordà
- Borges del Camp, Les
- Bràfim
- Cabanes d'Empordà
- Cabanyes, Les
- Cabra del Camp
- Cabrera de Mar
- Cabriels
- Caldes de Montbui
- Calldetenes
- Callús
- Calonge de Segarra
- Campelles
- Canet de Mar
- Capmany
- Cassà de la Selva
- Castellar del Riu
- Castellcir
- Castellterçol
- Castellví de la Marca
- Centelles
- Cervera
- Cervià de Ter
- Clariana de Cardener
- Colera
- Coma i La Pedra, La
- Conca de Dalt
- Cornellà de Llobregat
- Cornellà de Terri
- Cunit
- Dosrius
- Espluga Calba, L'
- Fatarella, La
- Figaró-Montmany
- Figuera, La
- Figueres
- Figuerola del Camp
- Fogars de la Selva
- Fonollosa
- Gallifa
- Granadella, La
- Granera
- Guissona
- Hostalric
- Isona i Conca Dellà
- Ivorra
- Jonquera, La
- Llanars
- Llers
- Llobera
- Lluçà

- Manlleu
- Manresa
- Martorelles
- Maspujols
- Molins de Rei
- Mollet del Vallès
- Monistrol de Calders
- Montesquiu
- Montoliu de Lleida
- Montornès del Vallès
- Móra d'Ebre
- Móra la Nova
- Muntanyola
- Navàs
- Navata
- Odèn
- Ogassa
- Olesa de Montserrat
- Olot
- Oristà
- Palafrugell
- Palau Saverdera
- Pallaresos, Els
- Perelló, El
- Pinell del Solsonès
- Pinós
- Prats de Lluçanès
- Premià de Dalt
- Quart
- Queralbs
- Renau
- Reus
- Riera de Gaià, La
- Ripoll
- Riudaria
- Riudecanyes
- Riudellots de la Selva
- Riudoms
- Roda de Ter
- Sallent
- Salt
- Sant Aniol de Finestres
- Sant Antoni de Vilamajor
- Sant Cebrià de Vallalta
- Sant Cugat del Vallès
- Sant Esteve de Palautordera
- Sant Feliu de Guíxols
- Sant Feliu de Llobregat
- Sant Gregori
- Sant Hilari Sacalm
- Sant Hipòlit de Voltregà
- Sant Iscle de Vallalta
- Sant Jaume de Llierca
- Sant Joan de Vilatorrada
- Sant Julià de Vilatorrada
- Sant Llorenç de Morunys
- Sant Mateu de Bages
- Sant Pau de Segúries
- Sant Pere de Ribes
- Sant Pere de Riudebitlles
- Sant Pere de Torelló
- Sant Quirze de Besora
- Sant Quirze Safaja
- Sant Sadurní d'Anoia
- Sant Salvador de Guardiola
- Sant Vicenç de Castellet
- Sant Vicenç de Montalt
- Sant Vicenç de Torelló
- Santa Maria d'Oló
- Santa Maria de Martorelles
- Santa Maria de Palautordera
- Setcases
- Seva
- Sitges
- Solsona
- Sort
- Subirats
- Sudanell
- Tagamanent
- Tarragona
- Tàrraga
- Tivenys
- Torà
- Torelló
- Torre de Capdella, La
- Torredembarra
- Torrefarrera
- Torrelles de Llobregat
- Torroella de Montgrí
- Tortosa
- Toses
- Vallfogona de Balaguer
- Vallfogona de Ripollès
- Vallfogona de Riucorb
- Vallromanes
- Valls
- Vic
- Vilabella
- Vilabertran
- Viladamat

- Vilafant
- Vilafranca del Penedès
- Vilaller
- Vilanova i la Geltrú
- Vila-Sacra
- Vilaverd
- Vilosell, El
- Vinaixa
- Xerta

Consells comarcals adherits

- Consell Comarcal de l'Alt Empordà
- Consell Comarcal de l'Alt Penedès
- Consell Comarcal del Berguedà
- Consell Comarcal de la Conca de Barberà
- Consell Comarcal del Garraf
- Consell Comarcal de les Garrigues
- Consell Comarcal d'Osona
- Consell Comarcal del Solsonès
- Consell Comarcal del Tarragonès

Institucions de la Generalitat de Catalunya adherides:

- Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca
- Departament de Benestar i Família
- Departament de Cultura
- Departament d'Ensenyament
- Departament de Governació i Relacions Institucionals
- Departament de Treball i Indústria
- Departament de Comerç Turisme i Consum
- Departament de Medi Ambient
- Departament de Sanitat i Seguretat Social
- Departament de Política Territorial i Obres Públiques
- Departament de la Presidència

Mesa del Parlament de Catalunya

Universitats adherides

- Universitat de Barcelona (UB) novembre 1999
- Universitat de Vic (UV) maig 2000
- Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) febrer 2001

Partits polítics adherits

- Convergència Democràtica de Catalunya
- Esquerra Republicana de Catalunya
- Iniciativa per Catalunya
- Partit dels Socialistes de Catalunya
- Unió Democràtica de Catalunya

Entitats adherides

- Associació Catalana de Municipis i Comarques
- Associació Catalana de Professionals
- Associació Cultural Voliac (Solsona)
- Associació per la Llengua
- Bloc d'Estudiants Nacionalistes - BEN
- Club d'Amics de la UNESCO de Barcelona
- Col·lectiu Jaume I de Mollerussa
- Col·lectiu L'Esbarzer
- Consell Nacional de la Joventut de Catalunya
- Coordinadora de Casals Tioanya
- Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans – CEPC
- Cultura CAT
- Escola Pia de Sabadell
- Escoltes Catalans
- Federació Catalana de Joves Cambres
- Federació de Cors de Clavé
- Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya - FNEC
- Fundació Jaume Bofill (Barcelona)
- Intersindical – CSC
- Joventut Nacionalista de Catalunya - JNC
- Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya - JERC
- Joves per la Igualtat i la Solidaritat
- Llengües Vives
- Minyons Escoltes Guies Sant Jordi de Catalunya
- Unió de Joves – Joves d'Unió Democràtica de Catalunya

Per a més informació:

Comissió A Taula

Organitzadors: ADEC i Plataforma per la Llengua

Tel. 93 284 81 03 / 93 305 08 88

Correu electrònic: ataula@gmx.net

www.adec-cat.org

www.plataforma-llengua.org